

Υβάν Πομμό • Κριστόφ Υλλά-Σομέρ

ΕΜΕΙΣ, Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

Υβάν Πομμό

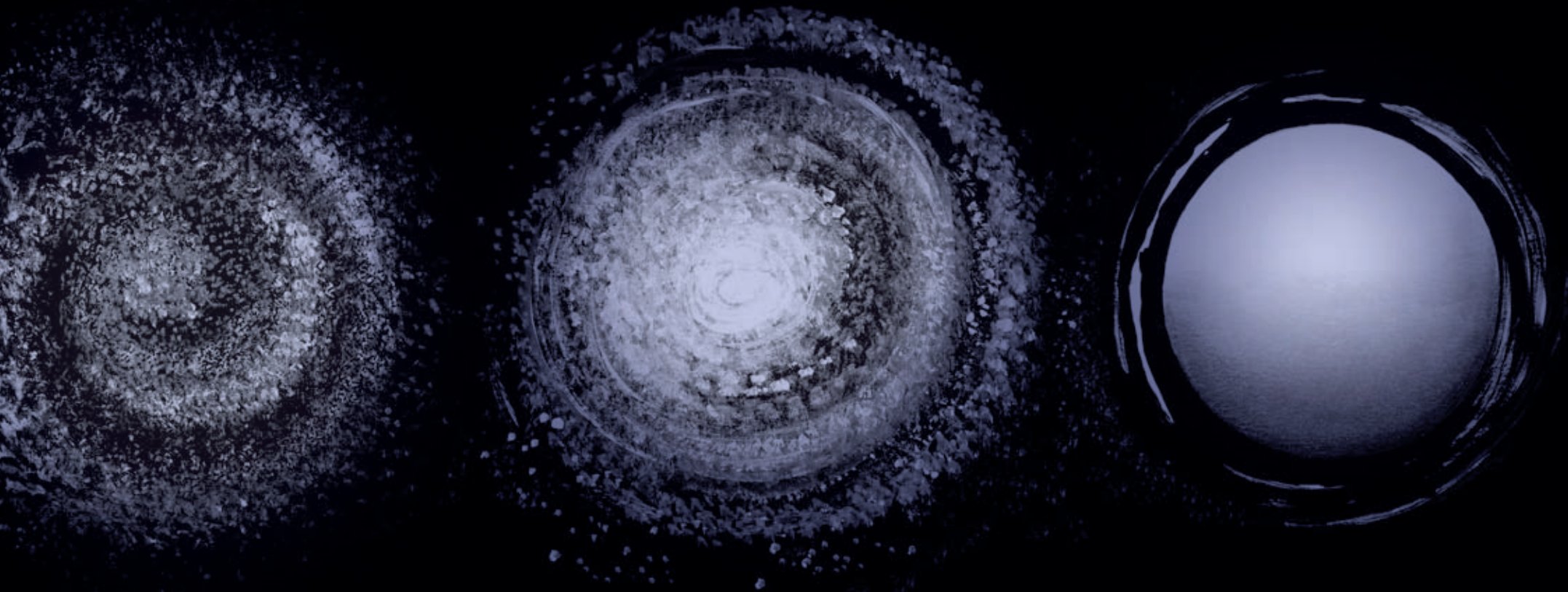
Εμείς, η ιστορία μας

Κείμενα: Κριστόφ Υλλά-Σομέρ και Υβάν Πομμό

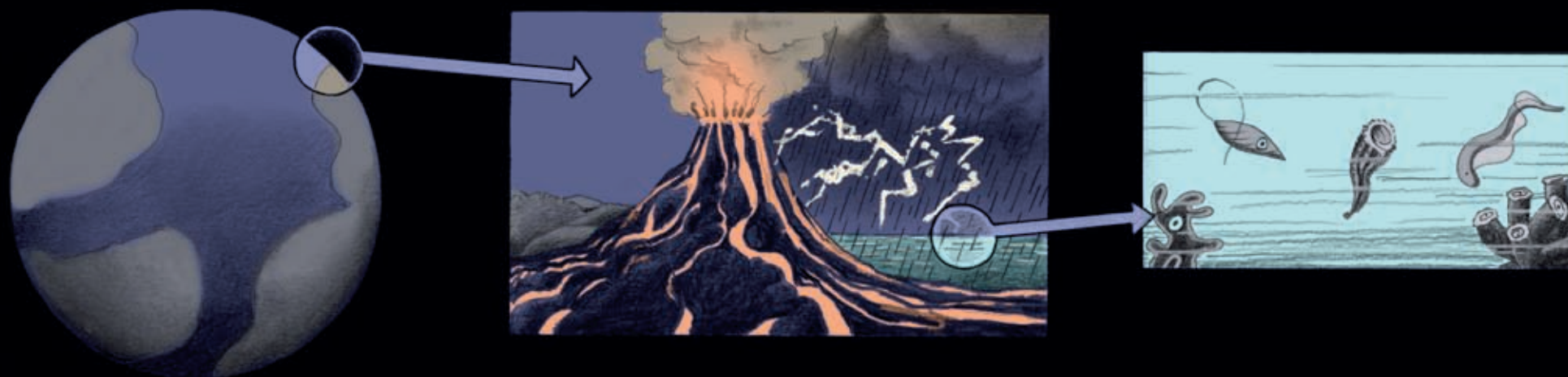
Χρώμα: Νικόλ Πομμό

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ

**Ποια είναι η αρχή της ιστορίας μας δεν το γνωρίζουμε, όμως ούτε το τέλος της θα το μάθουμε.
Η ιστορία μας ξετυλίγεται επάνω σε έναν πλανήτη χαμένο ανάμεσα σε άλλους, σε ένα απέραντο σύμπαν.
Οι επιστήμονες μας λένε πως ο πλανήτης υπάρχει εδώ και δισεκατομμύρια χρόνια
κι ότι έχει υποστεί κλιματικές αλλαγές, ξηρασίες και παγετούς, υπεύθυνους για τη δημιουργία υδρατμών...**

Οι υδρατμοί αυτοί έπεσαν ξανά σε μορφή νερού σε πελώριες κοιλάτες, αυτές που αργότερα έγιναν οι ωκεανοί μας. Καταιγίδες φορτισμένες με ηλεκτρισμό μαίνονταν στον ουρανό. Οι ακτίνες του ήλιου και οι κεραυνοί προκάλεσαν χημικές αντιδράσεις μέσα στο νερό, κι αυτές δημιούργησαν τις προϋποθέσεις, εδώ και πάνω από τρία δισεκατομμύρια χρόνια, για την εμφάνιση ζωής, με τη μορφή πρωτόγονων οργανισμών, μικροσκοπικών.

2 δισεκατομμύρια χρόνια π.Χ.

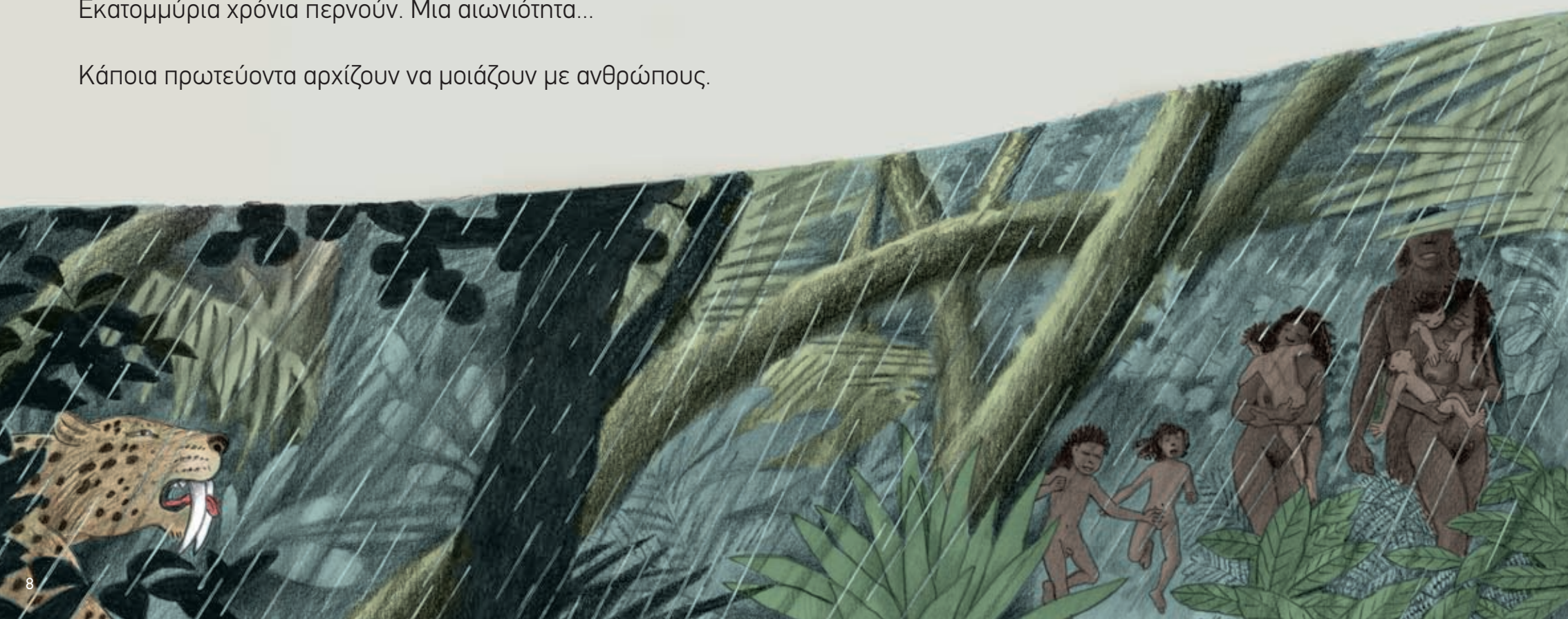
Οι οργανισμοί αυτοί εξελίσσονται σε διάφορα είδη φυτών και ζώων. Κάποια επιβιώνουν, άλλα αλλάζουν μορφή κι άλλα εξαφανίζονται.

Εκατομμύρια χρόνια περνούν. Μια αιωνιότητα...

Κάποια πρωτεύοντα αρχίζουν να μοιάζουν με ανθρώπους.

3 εκατομμύρια χρόνια π.Χ.

Ένα από αυτά, ο *Homo erectus* (ο όρθιος άνθρωπος), τροφοσυλλέκτης και κυνηγός...

... δεν τα πάει καθόλου άσχημα...

400.000 χρόνια π.Χ.

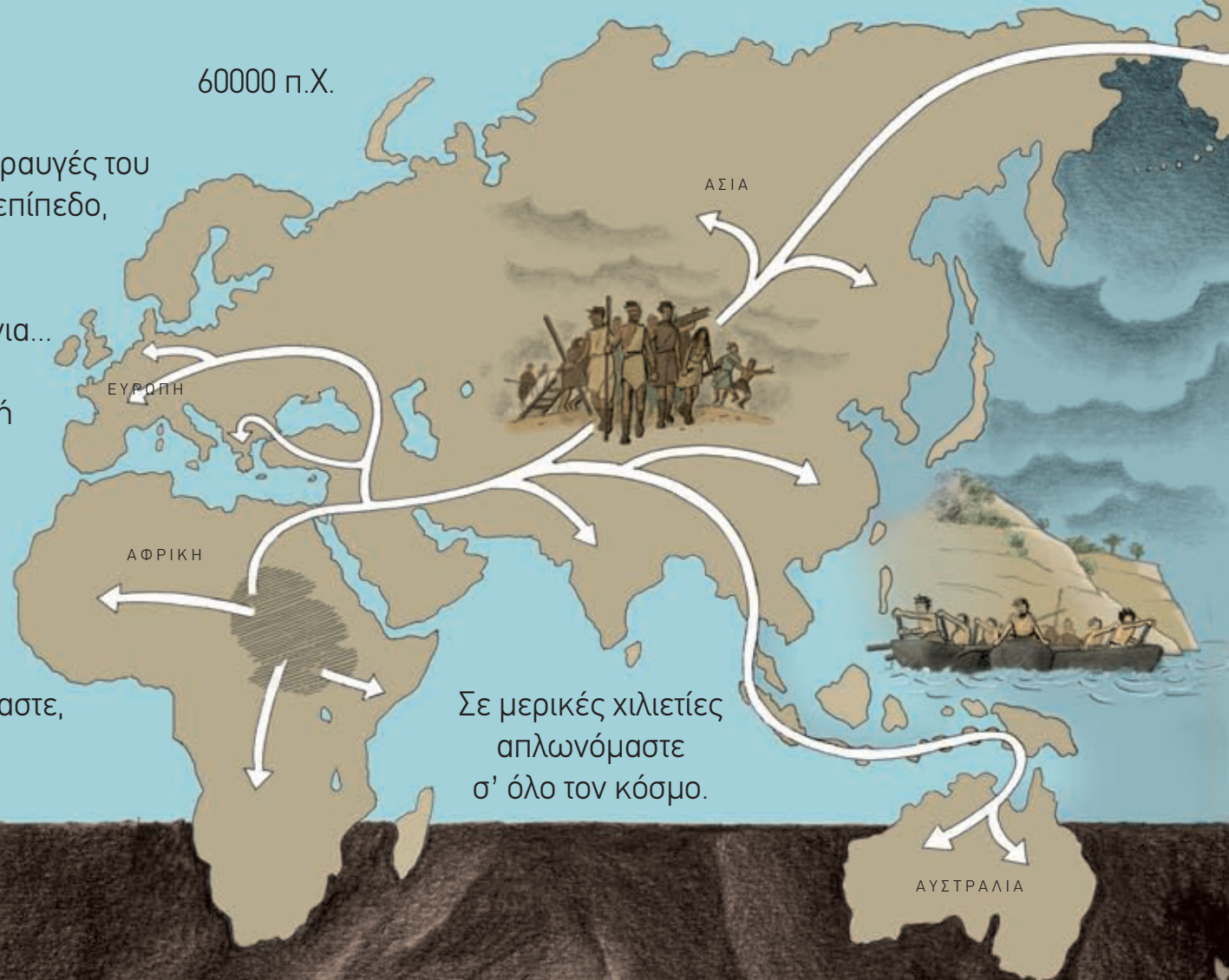
140.000 χρόνια π.Χ.

60000 π.Χ.

Στην Αφρική εξελίσσεται ένα άλλο δίποδο. Οι κραυγές του μετατρέπονται σε γλώσσα κι αυτό το ανεβάζει επίπεδο, το κάνει *Homo sapiens* (ο σοφός άνθρωπος), κι ο *Homo sapiens* είμαστε εμείς! Ναι, εμείς! Ουσιαστικά, είμαστε ίδιοι εδώ και 150.000 χρόνια...

Ας γυρίσουμε πίσω σ' εκείνη τη μακρινή εποχή κι ας παρατηρήσουμε...
Επινοητικοί κι εργατικοί από τότε, κατασκευάζουμε υποτυπώδη εργαλεία, ανάβουμε φωτιά...
Ζούμε σκορπισμένοι, σε μικρές ομάδες.

Γινόμαστε περισσότεροι. Σύντομα στριμωχνόμαστε, το κυνήγι δε μας είναι αρκετό. Έτσι, φεύγουμε, χωρίς συγκεκριμένο προορισμό.

Σε μερικές χιλιετίες απλωνόμαστε σ' όλο τον κόσμο.

ΒΟΡΕΙΑ
ΑΜΕΡΙΚΗ

20000 π.Χ.

10000 π.Χ.

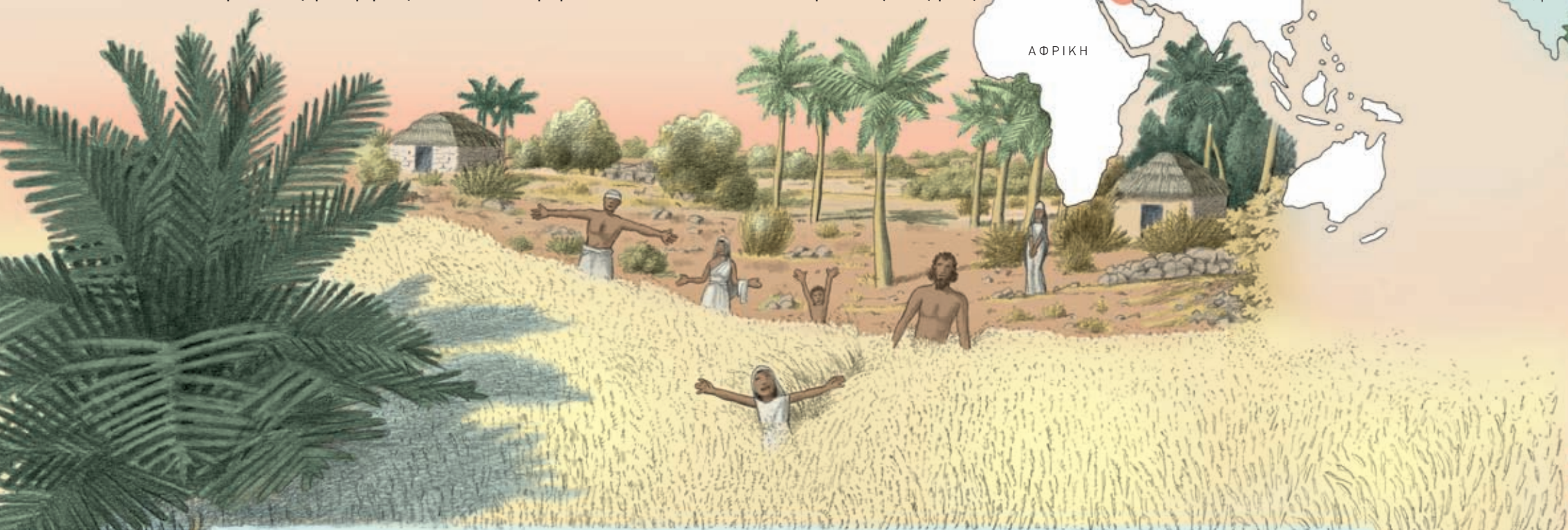
Η γλώσσα βελτιώνεται, η σκέψη μας εξελίσσεται. Θέτουμε στον εαυτό μας ερωτήματα για τις ρίζες μας, για το πέρασμα του χρόνου. Ενταφιάζουμε τους νεκρούς μας.

ΝΟΤΙΑ
ΑΜΕΡΙΚΗ

Από πολύ νωρίς μας αρέσει να ασχολούμαστε με την τέχνη, αν και η δραστηριότητά αυτή δε φαίνεται να χρησιμεύει στην επιβίωση. Βρίσκουμε τρόπο ν' αφήνουμε το αποτύπωμα των χεριών μας στους βράχους. Μέσα σε μερικές χιλιετίες, έχουμε μάθει να σχεδιάζουμε και να ζωγραφίζουμε.

9000 π.Χ.

Αν μια περιοχή δεν έχει φυσικούς πόρους, συνήθως την εγκαταλείπουμε χωρίς ενοχές, δεν κάνουμε όμως το ίδιο με τον όμορφο αυτό τόπο που αργότερα θα ονομαστεί Σουμερία. Όταν το αγαπημένο μας θήραμα, η γαζέλα, εκλείπει, εμείς παραμένουμε. Για να επιβιώσουμε, τρώμε άγριο κριθάρι και σιτάρι, που φυτρώνουν εδώ άφθονα. Καταλαβαίνουμε ότι μπορούμε να σπειρούμε δημητριακά, να τα καλλιεργήσουμε, να φροντίσουμε για την ανάπτυξή τους. Αυτή είναι η αρχή της γεωργίας κι αυτή θα φέρει τα πάνω κάτω στον τρόπο ζωής μας.

Αποφεύγουμε να κυνηγάμε ανεξέλεγκτα τα άλλα ζώα της περιοχής. Καταφέρνουμε να τα εξημερώσουμε και να τα εκτρέφουμε. Τα βοοειδή, οι κασίκες, τα πρόβατα αποδεικνύονται πειθήνια και μας προσφέρουν κρέας, γάλα, δέρματα.

Μας παίρνει πάνω από 5.000 χρόνια για να διαδώσουμε τη γεωργία και την κτηνοτροφία σε όλες τις ηπείρους.

Τα πρώτα σπίτια εμφανίζονται, σε κάθε τόπο σχεδόν, διαφορετικά ως προς τα υλικά κατασκευής. Σύντομα συγκροτούν χωριά. Αποθηκεύουμε τρόφιμα και αξιοποιούμε τον ελεύθερο χρόνο μας για να εφεύρουμε, να καινοτομήσουμε... Κάποιοι από εμάς γίνονται τεχνίτες, κάνουν ένα επάγγελμα. Βρίσκουμε χρυσό, χαλκό, κασίτερο, κατασκευάζουμε μπρούντζο. Αυτή είναι η αφετηρία της μεταλλουργίας. Ο μεταλλουργός είναι πρόσωπο με σημαντική θέση στην κοινότητα.

Τα χωριά επεκτείνονται. Έχουμε γίνει πια τόσο πολλοί, που είναι δύσκολο για έναν φυσικό ηγέτη να επιβληθεί. Χρειαζόμαστε πάντως κάποιον για να εξασφαλίζει τον σεβασμό στους κανόνες της κοινότητας. Αρχικά τους διαλέγουμε, σύντομα όμως οι αρχηγοί ορίζουν οι ίδιοι τους διαδόχους τους και αποκτούν όλο και μεγαλύτερη εξουσία. Αποκτούν πλούτη, έμπιστους «αυλικούς» οι οποίοι απολαμβάνουν την εύνοιά τους. Κοινωνικές τάξεις σχηματίζονται: ευγενείς, χωρικοί, τεχνίτες...

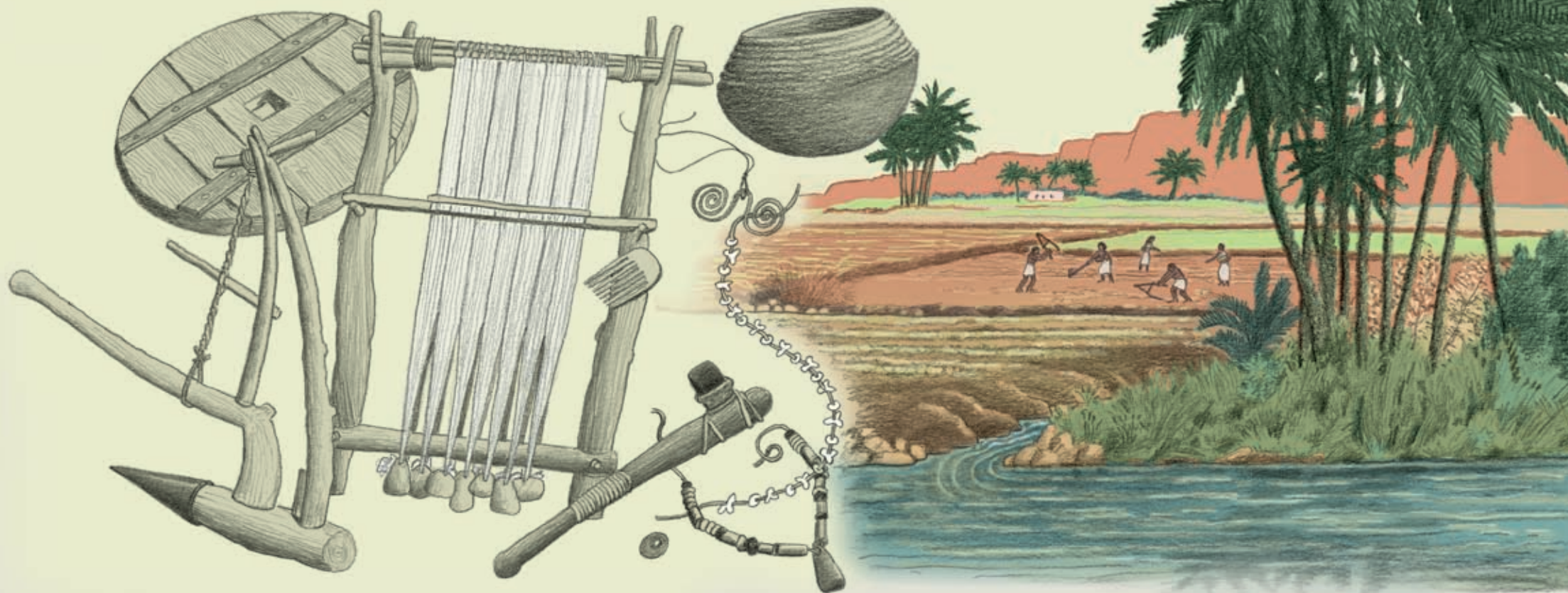
Δίνουμε συγκεκριμένη αξία στα πράγματα, τα οποία αγοράζουμε και πουλάμε με το σύστημα του ανταλλακτικού εμπορίου. Η κατοχή αγαθών τείνει πια να γίνει ατομική και όχι συλλογική υπόθεση.

Κληροδοτούμε τα σπίτια και τη γη μας στους κληρονόμους μας. Οι ανισότητες ανάμεσά μας μεγαλώνουν.

Επινοούμε καινούρια εργαλεία, νέες μεθόδους...
Μας αρέσουν τα αντικείμενα, τα κοσμήματα, οι ωραίες φορεσιές.

Σε ορισμένες περιοχές διαμορφώνουμε χώρους λατρείας, όπου υψώνουμε ακούραστα, από καιρό, πελώριες πέτρες που κοιτάνε τον ουρανό και στέκονται καλά ευθυγραμμισμένες η μία δίπλα στην άλλη. Μαζεύομαστε εδώ για να προσευχηθούμε στον ήλιο, στη σελήνη και στα άστρα, που τα θεωρούμε θεότητες. Τους απευθύνουμε ερωτήματα για τη ζωή, τον θάνατο, τα ανεξήγητα φαινόμενα. Μας απαντούν με τρόπο παράξενο, μέσα από τα χείλη προφητών ή σαμάνων.

